

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Ebrietas adulteriorum mater.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

tatos, merito Deis finit vivere, more bestiarum. Quanquam multæ bestia leguntur istis castiores. Neque enim ciconia, imo & quadrupedes ac belluæ quædam, adulteria, in compare, patiuntur. Et tauri ipsi, pro grege suo, contra rivalem, præliantur.

Neque verò fidei diuinæque cognitionis defectus tantum meretur hanc cecitatem, sed alia quoque peccata ac præcipue ebrietas. Siquidem *Nox & amor vinumq; nihil moderabile suadent.* Atque hæc est tertia causa, ob quam homines, velut in præcipitio, de scopulo in scopulum cadunt. Quod enim Lot contigit, de quo filia dixit: *Veni, inebriemus eum vino, dormiamusq; cum eo,* id sæpius accidit. Vino læditur ratio; hæc amissa, nihil pensi habetur pudicitia amissio. Valdeque sunt familiares Bacchus & Venus. Vnde & Apostolus ait: *Nolite inebriari vino, in quo est luxuria.* Ubicumque *furuitas & ebrietas,* inquit S. Hieronymus, *ibi libido dominatur. Specta ventrem & genitalia, qualis ordo membrorum, talis & vitiorum.* Nunquam ego ebrium castum putabo, qui et si vino consopitus dormiuerit, tamen potuit peccare per vinum. Ac alio loco *Vinolentia scurrarum est, & comessatorum, venterq; mero astuans citò despirat in libidines.* Ac infra. *Noë ad vnius hora ebrietatem nudat femora sua, quæ per sexcentos annos sobrietate contexerat. Lot per remulentiam nesciens libidine miscet incestum, & quem Sodoma non vicit, vina vicerunt.* Apud Martialem quoq; *Sote filia Clinici Labulla. Deserto sequitur Clitum marito.* Cur? quia intemperanter bibebat. Videant ergo viri, vt sobrias vxores; hæc vt maritos sobrios habeant, si volunt habere castos. Neque vllus maritus sibi speret vxorem castam, quam vider ebriam. Vino madida omnibus est venalis. Nihil recusat pati, quæ nescit, quid patjatur. Hinc, apud Plinium, ex Fabio Pictore hæc habentur. *Fabius Pictor in annalibus suis scripsit: Matrōnam, quod dicitur oculos, in quibus erant clauis vinarie cellæ, resignauisset, à suis in mediâ mari coactam, quod ipsam ferè verbis, in Apologético reperit Tertullianus. Quam lubrica res est, si viro ebrioso vxor nubit potulenta? Malè custoditur pudicitia à sopitis vino. Præstat coniuges esse corpore mancos, quam vinolentos. Potest enim pudicitia, fides, concordia in-*

Ecc 2 miseris

V.

Gen. 19. 32.

Ephes. 5. 18.

S. Hieronymus
in cap. 1. ad
Tit. 7.

S. Hieronymus
ep. 83. ad
Oceanum.

Martial. lib. 4.
epigr. 9.

Plin. lib. 14.
cap. 13.

Erasm. in
Christiani
matrim. In-
tit.

miferis membris habitare, non potest in ebrijs. Qua de causa ille scripsit, nouisse, apud Britannos, se, qui narraret, Patrem, sibi fuisse, tibijs contractis, vt sella vehendus esset, si locum mutare vellet, tum re tenui, hunc duxisse vxorem caecam, & facti causam dixisse: sic melius inter nos constabit amicitia; feremus nos inuicem, pares calamitate, neutri futurum est, quod exprobet alteri. Nec fefellit hominem suum iudicium. Nullus vnquam inter illos sermo fuit non amicus & blandus. Quid mirum? illa nihil in illo mali videre, ille non potuit illam sequi, vt in malo deprehenderet. Ex hac historia etiam patet, pares paribus feliciter iungi: dummodo non sint vitij pares. Vitij enim inter se non conueniunt, vt etiam hoc titulo sine vitiosiora.

VI.

Vino nimis intemperanter ingurgitato sanguinem incendere, est corpus instruere, vt in adulteria effernescat; atque ita, ex intemperantia vna, intemperantia alia nascitur, tanquam ex flamma incendium, sed nullus hic terminus, nam, apud Tiraquellum, adultera eadem & venefica esse creditur: nempe, ob deceptiones, fratres, & veneficia, quae adulterium vel parant, vel iuuant, & comisantur, vel consequuntur, vt annulus annulum in catena. Quin, vt lolium, & quaedam semina vento vecta, sparsum ac saltuacim, sic vitia quoque crescunt, & de marito in vxorum, de vxore in maritum, diuino iudicio ita iuste punientia, transiliunt. Siquidem & ipsis adulterijs merentur adulteria vindicari. Et quidem adulterium in poenam permitti tum aliorum scelerum, tum superbia, auidicat Dominus, apud Isaiam. Cum enim dixisset: *Et visitabo super orbis mala, & contra impias iniquitatem eorum, & quiescere faciam superbiam infidelium, & arrogantiam fontium humiliabo; subiecit postea: diripientur domus eorum, & uxores eorum violabuntur.* Magna est haec & poena, & humiliatio. Quae tamen praecipue debetur illis, qui & ipsi fidem conjugalem fefellerunt. Haec enim est lex rationis, de qua Iob ait: *Si deceptum est cor meum super muliere; & si ad ostium amici mei insidiatus sum: scorsum alterius sit vxor mea, & super illam incurrentur aly.* Nullis passus est Iob illecebris se se in se cari, nullo allubescente oculo, verbo, aut

Tiraquell. l. 8.
Connub. n. 22

Isaiz 13. 11.

Iob. 31. 9.